

[Socialministeren.]

sere Forskellen mellem Aarslønnens 2 100 Kr. og de forhøjede Aarslønninger.

Med en maksimal Aarsløn paa 5 000 Kr. og et Erstatningsniveau paa $\frac{2}{3}$, som foreslaaet, vil f. Eks. en 100 pCt. Invalid højst kunne oppebære en aarlig Erstatning paa $\frac{2}{3}$ af 5 000 Kr. eller 3 333 Kr. Det forekommer mig ikke at være for stor en Erstatning til en Mand, der er fuldstændig uarbejdsdygtig, ej heller sammenlignet med, hvad der ydes efter den øvrige sociale Lovgivning. Dagpengene foreslaas beregnet af samme Aarsløn som Erstatningerne i øvrigt, og Dagpengenes Maksimumsbeløb vil herefter — med Erstatningsniveau $\frac{3}{4}$ som af Landstinget vedtaget — udgøre 12 Kr. 50 Øre. Et Erstatningsniveau paa $\frac{2}{3}$ vilde medføre, at Maksimumsbeløbet for Dagpenge vilde udgøre 11 Kr. 11 Øre. Begravelseshjælpen foreslaas forhøjet fra 180 Kr. til 350 Kr.

En betydningsfuld Nydannelse er Forslaget om Indførelse af en Pristalsregulering paa forsikringsmæssig Basis af Satsene inden for den almindelige lovpligtige Forsikring. Om Indførelsen af en saadan Regulering har der været Enighed i det af Ministeriet nedsatte Udvalg. Reglerne herom findes i Forslagets § 10, sammenholdt med § 9 i Slutningen. Hertil knytter sig nogle Præmieruleringsregler i Forslagets § 1, hvorefter navnlig Præmierne kan forhøjes eller nedsættes i Takt med de ændrede Udgifter for Forsikringsselskaberne, som Reguleringen giver Anledning til. Reguleringen er foreslaaet at skulle ske for hver 15 Points Ændring i Pristallet med Udgangspunkt i Pristallet for Oktober 1946, 291. 15 Points Ændring i Pristallet skal medføre en Ændring i Satsene paa 5 pCt. af deres Grundbeløb, svarende til den procentvise Ændring af Pristallet, naar dette er ca. 300.

Om Enkelthederne i Reguleringens bestemmelsen vil jeg gerne sige et Par Ord.

Da man jo ikke uden videre kan regulere de til enhver Tid gældende Satsers procentvis, idet Resultatet da vil blive, at Reguleringens beløbene paa Grund af det forskellige Udgangspunkt hver Gang bliver forskellige, er der i Lovens § 44, Stk. 7, Forslagets § 9, indført nye Begreber, nemlig en Grundløn og en Reguleringssløn.

Grundlønnen udgør, naar den er størst, 5 000 Kr., nemlig Lovens Maksimum, og naar den er mindst 2 400 Kr., nemlig Lovens Minimum. Bortset fra disse Ydertilfælde vil Grundlønnen, saafremt Tilskadekomsten sker, inden nogen Regulering i Henhold til Loven har fundet Sted, være nøj-

agtig den Aarsløn, som i det paagældende Tilfælde fastsættes.

Saafernt imidlertid en Regulering i Henhold til Loven har fundet Sted paa Ulykkestidspunktet, maa Grundlønnen beregnes. Det kan man gøre — og det er Lovens Regel — ved at forhøje eller nedsætte den Aarsløn, der fastsættes efter Lovens ganske almindelige Regler, i samme Forhold som den maksimale Aarsløn er blevet forhøjet henholdsvis nedsat siden Udgangspunktet 5 000 Kr.

Naturligvis beregnes selve Erstatningen paa Grundlag af den aktuelle Løn.

Naar man har fundet Grundlønnen, finder man Reguleringslønnen, idet den udgør 5 pCt. af Grundlønnen, 5 pCt. er jo, som jeg før nævnte, den Procent, hvormed der skal reguleres ved 15 Points Forandring i Pristallet med Udgangspunkt i Pristal 291.

Paa Grundlag af Reguleringslønnen sker herefter alle Reguleringer i Fremtiden, idet de Satsers, der kan udregnes af Reguleringslønnen, er de Beløb, hvormed der skal reguleres paa Satsene, hver Gang Pristallet stiger eller falder 15 Points fra et Udgangspunkt.

Der har fra Forsikringsselskabernes Side været rettet Henvendelse til Landstingsudvalget om en Ændring af de i Lovforslaget indeholdte Regler om det Omfang, i hvilket der skulde foreligge Skadesreserver i Anledning af den automatiske Regulering, idet Selskaberne ønsker, at der helt eller delvis gives Afkald paa Skadesreserver med Hensyn til de af Reguleringerne foraarsagede Udgifter.

Det foreliggende Forslag forudsætter imidlertid den almindeligt gældende forsikringsmæssige Ordning, at de anerkendte Forsikringsselskaber raader over Skadesreserver af en saadan Størrelse, at disse giver Dækning for de løbende Forpligtelser, herunder de af Reguleringerne følgende Udgifter.

Ministeriet mener at maatte fastholde, at der ikke — uden at hele Spørgsmaalet om den nærmere Ordning af den lovpligtige Ulykkesforsikring tages op til Revision — kan afstaas fra Kravet om Skadesreserver i det forudsatte Omfang, idet Ministeriet har set det som sin Opgave ved de i Lovforslaget herom indeholdte Regler at skabe sædvanlig Sikkerhed for de forsikredes Krav. Jeg kan ikke se, at man herved har skabt Vanskeligheder for Selskaberne efter de hidtidige Erfaringer om de relativt langsomme Prisbevægelser her i Landet. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at man i Lovforslaget, bl. a. for